AUTEUR ILSE WANTEN
OVER BUITENAARDS LEVEN

'We staan aan het begin van een enorme ontdekkingstocht'

Bestaat er buitenaards leven? Ilse Wanten gelooft van wel. Voor haar is leven elders in ons universum geen vergezochte theorie, maar een voelbare realiteit. In dit interview deelt ze haar visie op sterrenzaad, kosmisch bewustzijn en hoe het onbekende ons dichter bij onszelf kan brengen.

Interview Fleur van Groningen

Het galactische verhaal is hot: er verschijnen steeds meer boeken en documentaires over andere beschavingen. Overal ter wereld zijn er mensen die beweren dat ze buitenaardse wezens zien en er zelfs contact mee maken. En eerlijk gezegd: het is ook behoorlijk arrogant om te beweren dat wij mensen de enige intelligente levensvorm in het heelal zouden zijn. Ilse Wanten (52) is alvast van het tegendeel overtuigd. Zij voelde zich als kind al diep verbonden met de natuur en de energetische wereld, die voorbij het materiële gaat. Ze maakte contact met non-fysieke wezens met een hoger bewustzijn en voelt zich geroepen om haar kennis en inzichten over buitenaards leven te verspreiden. Wij zijn benieuwd.

De meeste mensen schrikken als je zegt dat je gelooft dat aliens bestaan.

ILSE WANTEN: 'Voor mij is het een evidentie dat wij niet alleen zijn. Ik heb zelf ervaren dat dat niet zo is, het is zelfs een van mijn vroegste herinneringen. Als vijfjarige maakte ik contact met non-fysieke wezens die me meenamen op een bewustzijnsreis; ze leerden me uit mijn lichaam te treden en teleporteerden me naar prachtige plekken. Als volwassene begon ik me gaandeweg vorige levens in andere dimensies en beschavingen te herinneren: daar waren veel liefdevolle en harmonieuze plekken op andere planeten bij.'

Word je niet uitgelachen of veroordeeld als je daarover praat?

I.W.: 'In onze samenleving hebben we het inderdaad zelden over buitenaards leven. Maar uit de vele persoonlijke gesprekken die ik heb gevoerd, blijkt dat er toch bij veel mensen een opening is. Alleen geven ze dat niet graag toe. Er zijn zeker ook groepen waar die gesprekken wel gangbaar zijn, maar die mensen worden vaak weggezet als complotdenkers of *wappies*.'

De massa kent buitenaardsen dan ook als de monsters uit opzwepende sciencefictionfilms. Daarin geloven klinkt als geloven in Gargamel van de Smurfen.

I.W.: 'Jammer dat buitenaards leven vaak zo negatief wordt voorgesteld, en bovendien sterk wordt gefictionaliseerd. Terwijl er zo veel vormen en soorten van buitenaards leven zijn, fysiek én energetisch. De basis voor een gezonde maatschappij is het hebben van een open geest, een ontwikkeld empathisch vermogen en een goed gevoel voor nuance. Wie dat heeft, staat niet zo bevooroordeeld tegenover de mogelijkheid van buitenaards leven. Maar onze maatschappij is helaas niet zo gezond.'

Daar zeg je zoiets: we kunnen al niet om met de verschillende rassen op deze planeet, laat staan met andere levensvormen uit de kosmos.

I.W.: 'Racisme is een typisch kenmerk van een ongezonde, disfunctionele samenleving. Het is het gevolg van een bepaalde manier van denken, van het mechanistisch wereldbeeld dat gangbaar is sinds de intrede van de moderne wetenschap. Sindsdien wordt dit wereldbeeld als "normaal" beschouwd, maar het is in feite een extreme reactie op de onderdrukking door de katholieke kerk en daarmee werd het spreekwoordelijke kind met het badwater weggegooid. Alles wat met spiritualiteit, met de ziel, te maken heeft wordt ontkend en wetenschap werd de nieuwe god. Alles moet tegenwoordig wetenschappelijk verklaard en onderbouwd zijn. Daar is niets mis mee, maar omdat de bezieling uit de samenleving werd gehaald, hebben we onszelf opgezadeld met een beperkende wetenschap. Alchemie werd gereduceerd tot chemie, metafysica tot fysica. We zijn zo sterk in ons hoofd gaan leven dat we niet langer holistisch denken – vanuit eenheid en hartsverbinding – maar specialistisch. Dan hanteer je een hokjesmentaliteit: je denkt vanuit afscheiding en daar is racisme een logisch gevolg van. Het verwijst naar die loskoppeling van de ziel.' »

» **Als je je verdiept in het ontstaan van de mensheid, heb je een paar opties. Ofwel geloof je in het genesis-verhaal, ofwel zijn we geëvolueerde apen. Maar als je naar *gaia.com* of *The Primordial Code* kijkt, of auteurs als Erich von Däniken, Dolores Cannon en Elena Danaan leest, is onze geschiedenis – en dus ook ons heden – sterk beïnvloed door buitenaards contact. Toch moeten we die denkoefening maken?**

I.W.: 'Volgens het wetenschappelijke narratief stammen wij af van de neanderthalers en zijn we geëvolueerd van primitief naar intelligenter, maar er ontbreekt wel een genetische sprong om dit verhaal te staven. Dat wordt meestal niet meegegeven. Terwijl onze wereld razendsnel verandert en er voortdurend nieuwe inzichten worden gedeeld, krijgen onze kinderen nog steeds dezelfde geschiedenislessen als wij. Vreemd, toch? Ken je de allegorie van Plato's grot? *(Een van de beroemdste passages uit het werk van Plato, over rechtvaardigheid en de blauwdruk van een ideale staat, FvG.)* Een aantal gevangenen zit vastgeketend in een grot, met de rug tegen een muur en hun blik op de rotswand gericht. Achter die muur lopen andere mensen heen en weer, die allerlei vormen omhooghouden, en achter hen brandt een vuur, dat de schaduwen van die vormen op de rotswand projecteert. De gevangenen zien enkel de schaduwen en beschouwen die als hun realiteit. Ze zien wat die mensen hun laten zien. Ze weten absoluut niet wat zich buiten de grot bevindt. Tenzij ze zich kunnen bevrijden en de grot kunnen verlaten. Wanneer ze dat doen, is de waarheid eerst nog verblindend, omdat ze zo lang in het donker hebben geleefd en ze moeten wennen aan het licht. Als ze dan terugkeren om op de andere gevangenen in te praten, begrijpen die hen niet, omdat zij enkel een taal hebben voor de schaduwen. Ze vinden de bevrijde gevangenen dom, gek of gevaarlijk... Plato's grot is een schitterende metafoor voor onze huidige samenleving. Ik zeg niet dat de evolutietheorie van Darwin niet klopt, maar vrees dat die maar een stukje is van een groter verhaal. We staan aan het begin van een enorme ontdekkingstocht. Ruziën over je eigen grote gelijk houdt je vast in de grot. Een ander perspectief onderzoeken, je in een ander verhaal onderdompelen en openstaan voor het onbekende opent deuren. Met wat er zich nu allemaal in de wereld afspeelt, moeten we wel toegeven dat er iets schort aan het gangbare narratief. We zijn niet goed bezig. Dat moeten we in de ogen durven kijken, in de eerste plaats bij onszelf. Als je in een bepaald verhaal vastzit, heb je een tunnelvisie: dan kun je jezelf niet veranderen. Nochtans is het daar dat je moet beginnen, als je de wereld ten goede wilt veranderen.'

> 'De bezieling werd uit de samenleving gehaald: zo hebben we onszelf opgezadeld met een beperkende wetenschap. We leven veel te veel in ons hoofd'

Er zijn niet alleen non-believers. Vorig jaar legde Conny Aerts, sterrenkundige aan de KU Leuven, nog op de radio uit dat de kleinste bouwsteentjes van ons lichaam – waterstof, koolstof, zuurstof – allemaal gemaakt zijn door de sterren. We zijn dus sterrenstof. En steeds meer mensen in spirituele kringen noemen zichzelf een "starseed".

I.W.: '*Starseeds* zijn mensen – zielen – die vrijwillig naar de aarde zijn gekomen om te helpen een betere wereld te creëren. Fysisch zijn we inderdaad allemaal opgebouwd uit sterrenstof, maar ook op metafysisch gebied is dat het geval. Onze zielen zijn als het ware gezaaid in de kosmos. Hun ontwikkeling gebeurt via een tocht langs verschillende sterren, planeten en dimensies. Wanneer je je die tocht begint te herinneren, alsook wat je hier op aarde komt doen, ben je een "ontwaakte starseed". Iedere starseed heeft een missie. Die hoeft niet groots en meeslepend te zijn: soms is het genoeg dat je met een hoog bewustzijn in een sterrensysteem aanwezig bent. Zo maken we allemaal deel uit van een groter plan. We brengen de ervaringen die we in andere, buitenaardse samenlevingen op hebben gedaan naar de aarde.'

Gaan sommige mensen daar dan niet mee dwepen, als een soort spirituele vlucht?

I.W.: 'Wie dat doet, houdt zichzelf voor de gek. We zijn allemaal evenwaardig. Ik noem mezelf een ontwaakt sterrenzaad, omdat ik me herinner waar ik vandaan kom en wat ik hier kom doen, maar daarom voel ik me niet beter dan een ander. Ontwaken is ook een proces. Ik heb al veel momenten van ontwaken gehad en ze blijven komen. Een van die momenten gebeurde door het contact met buitenaardse wezens toen ik vijf was. Sindsdien zijn er veel bijzondere ervaringen geweest, die telkens weer een nieuw facet in mij wakker maken. Het is een soort opleiding die nooit zal ophouden. Dat is trouwens typerend voor ontwaakte starseeds: hun liefde voor onderzoek, de wens om te blijven graven, groeien en ervaren.'

In een podcast vertelde je dat je rond je vierentwintigste gedurende tien dagen het ene visioen na het andere had.

I.W.: 'Dat was een ongelooflijke periode. Je kunt het een beetje vergelijken met traumaheling, waarbij je oude pijn alsnog doorvoelt. Doordat ik me in sneltempo mijn vorige levens begon te herinneren, ervaarde ik ook alle emoties die ik toen had gehad. Prachtige ervaringen, maar ook traumatische in minder mooie samenlevingen – want die bestaan ook. Later brak er nog een bijzondere periode aan: ik had net een korte monoloog geschreven die ik op een theaterfestival bracht. Volgens mijn coach zat er meer in en ze raadde me aan om nog een paar dagen aan mijn tekst te werken. Wie weet zat er wel een volwaardige voorstelling in. Maar die paar dagen werden zeven jaar! Ik werkte om de huishuur te betalen en schreef daarnaast zo veel mogelijk aan iets wat als het ware vanuit mijn diepste zelf kwam. Het ging over gezonde maatschappijen en de knelpunten in onze huidige samenleving. Die schrijfsels heb ik uiteindelijk gebundeld in mijn eerste twee boeken.'

> 'Starseeds zijn zielen die naar de aarde komen om te helpen een betere wereld te creëren. Fysisch, maar ook metafysisch zijn we allemaal opgebouwd uit sterrenstof'

Heb je op dat soort momenten nooit aan jezelf getwijfeld: zit ik in een psychose, ben ik gek?

I.W.: 'Natuurlijk wel. Ik stel mezelf voortdurend in vraag. Reflecteren, aftoetsen, twijfelen... Dat is gezond en hoort bij jezelf verder ontwikkelen. Maar ik denk ook dat heel wat mensen die door zo'n periode van ontwaken gaan, onterecht in ziekenhuizen en psychiatrische instellingen belanden, omdat onze maatschappij de symptomen niet herkent. Wij zitten zo vast in het vijfzintuiglijke gegeven dat er geen ruimte is voor non-fysieke zintuigen en waarnemingen. Dan staan inheemse volkeren, met hun sjamanen en genezers, veel dichter bij onze ware, authentieke natuur.'

Werd jou – als actrice – nooit verweten dat je dit allemaal speelt?

I.W.: 'Ik heb dat wel bij mezelf onderzocht. Zo kwam ik tot de slotsom dat het omgekeerd is. Ik acteer niet het buitenaardse verhaal, het buitenaardse verhaal inspireert mij om te acteren, te zingen en te schrijven. In de samenlevingen die ik me herinner uit vorige levens, spelen kunstvormen een zeer belangrijke rol. Vrije zelfexpressie is daar een levenswijze en helpt om tot diepere inzichten en wijsheid te komen.'

Als wij ons openstellen voor buitenaards leven, kunnen we dan van die beschavingen leren?

I.W.: 'Dat is precies het doel van dit soort contact. Dan komt er meer bewustzijn en verbondenheid, en kunnen we een liefdevollere en harmonieuzere samenleving neerzetten.'

En omgekeerd: wat hebben zij aan het contact met ons?

I.W.: 'Wij zijn als familie voor hen. We zijn ook met elkaar verbonden en beïnvloeden elkaar. Als het daar slecht gaat, heeft dat een effect op ons. En als het hier slecht gaat, merken zij dat ook. Elk hoger bewust wezen kan nooit werkelijk gelukkig zijn, zolang er beschavingen leven vanuit afscheiding, wat onnodig en vreselijk leed veroorzaakt, zoals bij ons. Dat werpt een schaduw op hun geluk. Dus willen zij ons helpen om bewuster en gelukkiger te worden.'

Hebben jouw buitenaardse contacten een mening over wat er op aarde gebeurt?

I.W.: 'Zij zien de vele moeilijkheden als onderdeel van een leerproces. Volgens hen staan we op de rand van een grote doorbraak. Er vallen in sneltempo heel wat kwartjes bij heel veel mensen. Velen trekken het huidige systeem in twijfel, zien dat we niet goed bezig zijn. Buitenaardsen kunnen ingrijpen, maar ze gaan niet in tegen de spirituele wet van de vrije wil en hebben respect voor het tempo van het bewustwordingsproces van minder ontwikkelde beschavingen. Als onze maatschappij bewust voor het goede gaat kiezen, komt er meer spiritueel inzicht en kosmisch contact. Ik noem dat "kosmisch burgerschap". We treden dan weer bewust toe tot het grotere geheel. Dat willen zij ook heel graag.'

Maar ze komen ons dus niet redden, zoals sommigen misschien wel hopen.

I.W.: 'Nee, we moeten onszelf redden. Als we hopen dat we gered worden, leggen we alles buiten onszelf in plaats van onze eigen krachten aan te boren. En dat is wel onze opdracht. Want onze politieke leiders gaan ons ook niet redden. We stevenen af op een hypergecontroleerde, technologische maatschappij. Ondertussen worden we in een slaaptoestand gehouden met voortdurende afleiding – brood en spelen – en met trauma's die ons doen dissociëren. Onze primaire behoeftes worden bemoeilijkt: zolang we ons zorgen maken over eten, geld en veiligheid, is er weinig ruimte voor zelfontwikkeling en spiritualiteit. Drama en spektakel houden ons weg van onze ziel. Wat er momenteel in Gaza gebeurt, is vreselijk en zou ervoor moeten zorgen dat we inzien hoe erg het met onze maatschappij is gesteld. Daarom is traumaheling ook zo belangrijk voor een gezondere samenleving. Thomas Kuhn *(Amerikaans natuurkundige en wetenschapsfilosoof, nvdr)* heeft goed uitgelegd hoe paradigma's om de zoveel tijd verschuiven of horen te verschuiven, om met de mens mee te kunnen evolueren. Een paradigma is een wereldbeeld, een combinatie van overtuigingen die als wetten worden aangenomen en geïnstalleerd worden, maar die eigenlijk zeer subjectief zijn.' »

» **En door het buitenaardse verhaal te onderzoeken, kan ons huidige paradigma verschuiven?**
I.W.: ‘Ja. Als we inzien dat onze zogenaamde mythen en legendes geen verhalen zijn maar onze geschiedenis, waarin we contact hadden met buitenaardse wezens die als goden werden beschouwd, dan kunnen we deze geschiedenis in ons zelfbeeld integreren. Zo komen we weer in contact met wie we werkelijk zijn en keert de bezieling terug in de maatschappij. Want hoe kunnen mensen helen als ze hun verleden niet onder ogen zien of mogen zien? We moeten onze intuïtie juist ontwikkelen, zodat we goed kunnen voelen wat echt is en wat niet. Zeker met de toename van AI en fake nieuws. De ideale prooi voor een totalitair regime is namelijk een mens die geen onderscheid meer kan maken tussen pseudowetenschappelijke fictie en de werkelijkheid.’

Maar het buitenaardse verhaal klinkt voor velen juist als pseudowetenschappelijke fictie.
I.W.: ‘Omdat zij nog in dat oude paradigma vastzitten. Als je door die bril kijkt, is het inderdaad allemaal klinkklare onzin. Zij zijn de gevangenen in de grot die nog geen taal hebben voor wat zich buiten de grot afspeelt. Maar begrijp me niet verkeerd: ik wil hen niet wakker schudden en zeggen dat ze mij moeten volgen. We zijn ten slotte allemaal onze eigen gevangene, onze eigen schimmenspeler én onze eigen verlosser. Veel mensen komen in conflict met ons huidige paradigma. Dat creëert depressie en burn-out, wanhoop, paniek, verdriet en extreme woede. Ik zie het overal gebeuren. En het oude paradigma heeft hun geen tools aangereikt om met die emoties om te gaan.’

Kunnen we onze wereld ook verbeteren zonder dat buitenaardse verhaal?
I.W.: ‘Natuurlijk. Door in te zetten op bezieling en traumaheling. Het gaat steeds om de weg naar binnen. Maar dan kom je uiteindelijk toch bij dat kosmische verhaal uit, omdat jij deel uitmaakt van het grotere geheel. Door je erin te verdiepen gaat jouw licht in de grot alvast aan. Dan verandert er al heel veel.’ ●

Lieve Hemel, Ilse Wanten (Obelisk Boeken 2025)

BIO

- Ilse Wanten werd in 1973 geboren te Hasselt en beschouwt zichzelf als een autodidact: ze studeerde kort fotografie en film in Gent en volgde daarna een jaar de theateropleiding van Studio Herman Teirlinck onder leiding van Jan Decleir.
- Vervolgens werd ze aangenomen bij het gezelschap Blauw Vier (nu Laika) en startte haar artistieke parcours als actrice, performance-artiest en danseres. Ze danste onder meer in de clip van *My Bond With You And Your Planet: Disco!* van Zita Swoon en werkte als model en mannequin voor grote Belgische ontwerpers. Dat voerde haar naar Milaan en Parijs, maar ook als performer stond ze vaak op buitenlandse podia.
- In 2005 werd Ilse uitgenodigd voor het Jonge Honden Festival en schreef ze een eigen monoloog. Die resulteerde in een schrijfperiode van zeven jaar, waarbij ze haar ontwakingsproces op papier zette. Deze teksten bundelde Ilse in twee boeken. In 2012 bracht ze in eigen beheer *Ziel in Zicht!* uit en in 2019 verscheen *Lieve Hemel (inmiddels heruitgegeven door Obelisk)*. Inmiddels verscheen ook de Engelstalige versie *Dear Heaven*. Het kunstboek *Origins* zag in 2023 het licht.
- Onder het pseudoniem *Isle of the Sky* maakt Ilse ook muziek. Daarnaast werkt ze als ondersteunend performance-artiest in operaproducties.
- Tegenwoordig geeft Ilse lezingen over haar buitenaardse ervaringen en inzichten. Er verschijnen regelmatig artikels van haar hand, zoals recent een reeks voor het magazine *Bloom*. In mei stond ze als enige Vlaamse op de *Dutch UFO Convention* in het Nederlandse Tiel.
- Ilse woont in Antwerpen met haar partner, documentairemaker Thomas Ceulemans, met wie ze aan twee documentaires werkt. Een daarvan heet *Are you really from another planet?*

Meer info op ilsewanten.com